

İnsan biriktirmek

Geçen gün mesai saatlerinin çoktan bittiği bir anda arkadaşımınla “eski Bursa” içinde turlarken, “Aa!” dedi, “bu bina Atatürk’ün dans ettiği yer değil mi”?

“Evet” diye yanıtladım hatunu.

“Ne kadar çok görmek isterim” cevabını alınca da “Hadi gel” dedim, “içeri girip dolaşalım”...

“Ama izin verirler mi” diye sordu?

“Gel” dedim!

Ardından nezaketen Bursa Büyükşehir Belediyesi’nin taze başkanı Mustafa Bozbey’in körpe Özel Kalem Müdürü Mustafa Gazioğlu’nu arayıp, bilgilendirdim.

Kapıdaki görevliler ricamı saygıyla karşıladılar.

Ve önce zamanında...

Haza Bursa beyefendisi rahmetli Semih Hısımcıl’ın kullandığı, sağdaki ilk odaya girdik...

Henüz yaşarken O’nu anlatan bir yazı kaleme aldıktan sonra demişti ki rahmetli, “Sen beni ölmeden onurlandırdın”!..

Bende bazı şeyler hızara kadar değil, ben mezara gidene kadardır!

Aklım, zihnim yettiği sürece, karşı taraftan arka arkaya nahoş bir hareket gelmediği takdirde iyi de dahası, kötüyü de asla unutmam!

Allah gani gani rahmet etsin!

Hoş bir seda bıraktı gök kubbede!

Sonra...

Yine aynı Semih Hısmıncıl gibi, dünya tatlısı başka rahmetli bir beyefendinin, Mustafa Kuşdil'in odasına girdim.

“Sigara” çok erken ayırdı onu bizden.

Babam dahil, o mereti kullanan tüm sevdiklerim çabucak bu hayattan kopup gittiler!

Masasının ardında derin derin çekip, duman üflemesi geldi aklıma.

Rahmetle yad ettim içimden.

Ulaş Akhan diye kibirli bir herif vardı, geçen dönem Genel Sekreter miydi, genel başka bir şey miydi yoksa, şimdi aklıma gelmiyor, dahası herifi ciddiye alıp, zihnime bile doğru dürüst kaydetmemişim aslında...

Biliyor musunuz, evvelki Bursa Büyük Şehir Belediye Başkanı Alınur Aktaş'ın en büyük hatası çalıştığı ekibi iyi seçemeyip, kifayetsiz muhterislere artık hangi sebep ve etkilerle onu bilemem, yol ve makam vermesiydi!

Bana göre, kime nasıl davranacağını bilmeyen, burunları Kaf Dağı'da, Bursa'yı, Bursalıları tanımayan bazı küçük insanların büyük önemi oldu seçim kaybetmesinde!

Oysa yıllardan beri siyaseti, siyasetçileri izleyen, bir şekilde de vakanüvis olan bendeniz'in gözü ve gönlünde, yaşadığım süre içinde şu ana dek görev yapmış Bursa Belediye Başkanları arasında en başarılı, en çalışkan kent yöneticisidir Alınur Aktaş.

Ne yazık ki, insanın hayatında yaptığı hiçbir iyilik cezasız kalmıyor!

Mesela, O'nun yaptığı şu “iki” şeyi gerçekleştirmeye hiç kimsenin götü yememiştir!

Hay Allahım, laf lafı açıyor...

“Göt” dedim de...

Lafın gelişi, “ayıptır söylemesi” diyelim...

Tam da pandemi döneminde Medicana’da, Doçent Doktor Uzman Genel Cerrah Barış Gülcü hemoroit ameliyatımı yaptı.

Adam işine o kadar aşık ki, sanki bir Picasso tablosuna bakar gibi operasyon sonrasında, her kontrol sırasında bendeniz elbette tıbbi nedenlerle, açıp gösterdikçe hep “Oh oh çok iyi” diyor!

“Oh oh çok iyi!..”

Yani götümde gözüm olmadığı, göremediğim için ben her hangi bir yorum yapamıyorum!

Ya aradan birkaç ay geçti, artık son kontrole gittim...

Başımdaysa, geçmişte günün birinde Arap Şükrü Sokağı’nda oradan geçerken tesadüfen görüp, bir süre misafir edilerek kaldığım masanın etrafında tanıyıp çok sevdiğim insanlarla birlikte, hiç tanımadıklarım arasında yer alan “şeref” yoksunu, sonradan da kim olduğunu öğrendiğim haysiyetsiz iş adamı kimlikli bir herifin, Vedat Kantar isimli muhteris ve sair özellikleri (!) tüm gerçek Bursalılar tarafından bilinen bir insana gerçeğe aykırı bir şekilde ihbarda (!) bulunduğu, sonra da Vedat Kantar isimli şahsın o sıra Eski Avukat Hakan Dinçtürk’le ortak oldukları sonra da “götleri” yemediği için kapattıkları dandik bir İnternet sitesinde, daha önce fabrika bekçiliği yaparken ardından, bu işlerden mama yemeği öğrenmiş, aslında “gazeteci” olmayıp, talimatlı malumat furuşluktan başka hiçbir meziyeti bulunmayan göbekli bir ahlak yoksununa yazdırdığı yazıdaki kışlık el örgüsü takke var...

Başımda bir takke, yüzümde de dışarıdan bakanın beni asla tanıyamayacağı bir maske mevcut sizin anlayacağınız ve sadece gözlerim açıkta...

Az sonra benden iki önceki son hastasını almak için ofisinin dışına çıkan canım göt doktorum Barış Gülcü bana doğru bakıp başıyla selam verdi!

“Allah allah” dedim ya, sağa sola dönerek!

“Adam kime selam verdi acaba?”

Çünkü, beni tanımıması normalde mümkün değil!

Bir süre sonra bendenizi davet ettiğinde sordum:

“Siz biraz önce bana mı selam verdiniz?”

-Evet

“Peki sadece gözlerim meydanda olduğu halde üstelik de uzaktan beni nasıl tanıyabildiniz?

“Ben” dedi, “hiçbir hastamı unutmam!..”

“O zaman” dedim, “sanırım siz birini ya gözünden ya da götünden tanıyorsunuz”!!!”

Yanındaki asistan kız gülerken her halde bir miktar donuna kaçırmıştır!..

Sonra doktor muayene aparatına yatıp şahsen açınca yine demesin mi, “Oh oh çok iyi” diye!..

Lafın özü, ben de bir insanın diğer taraflarını bilemem ama “gözünden” tanırım!..

“Oh oh çok iyi!..”

Erdoğan Bilenser isimli şahıs tesadüfen DSP kontenjanından, dahası, Mason katkısıyla Bursa Büyükşehir Belediyesi’nin başına geçtiğinde, Süleyman Çelebi Türbesi’nin arkasında bulunan başkanlık konutunun kendi kışına göre hazırlanıp, restore edilmesi için halkın bütçesinden dönemin parasıyla 400 milyar para harcatmıştı!..

Şimdi bence haramın dibi olan o paraların ve Bursaray’ı yapan Siemens’in araya girerek şirketine hediye edildiği iddia edilen ve yine o günkü ederi 6 milyon dolar olan matbaanın bedelini ödüyor!

(O Siemens ki, daha sonra dünyanın pek çok bölgesinde yaptığı işlerle ilgili dönemin yöneticilerine “bahşiş”(!) verdiği için yüz milyonlarca dolar cezaya çarptırılacaktır!)

Kimilerinin Cenneti de bu dünyada, Cehennemi de!

İlahi adalet başka bir şeye benzemez!

Mesela şimdilerde üç kuruş para kazanıp zengin olduğunu sanan Vedat Kantar isimli şahıs bence ileride yıllar boyunca iki top kumaş pazarlamak için uğraştığı Cumhuriyet Caddesi’nde seyyar bir arabada çizilmiş kestanelerini satacak...

Kestane sezonu bitince de ben kendisine bu kez “pamuk helva” arabası alacağım!

Sonra zabıta O’nu kovalayacak.

En son Tahıl Han civarında enselendikten sonra, arabasını belediyeden geri alabilmek için kontrollü telefonundan beni arayıp, yardım isteyecek!

Ve ben her seferinde “Deja vu” anını O’na tekrar tekrar yaşatabilmek için seyyar arabayı geri alacağım!

Para kimini vezir eder, kimini

Kibir bir insan için en tehlikeli şeydir...

Örneğin daha sonraki yazılarımda kaleme alacağım Nilüfer’in kart yeni Belediye Başkanı Şadi Özdemir gibi!

Annem derdi ki eskiden, “Oğlum, ne oldum demeyeceksin, her zaman ne olacağım” diye sorgulayacaksın kendini!

Ve zaman zaman da eklerdi:

“İşini kış tut ki, yaz çıkarsa bahtına!..”

Hülasa...

Bursa tarihinde ilk kez öz Bursalı, yaşamını sürekli geçmişte Kemerçeşme Mahallesi’nden değil, üstelik de İnegöl’den koşup gelerek Bursaspor maçlarını izleyerek geçirmiş, aynı zamanda öz Bursasporlu Alinur Aktaş isimli bir başkan var...

Kendisine “bedavaya” tahsis edilmiş artık, köşk mü desem, adına saray mı desem bahçeli, müstakil bir konutu terk edip, henüz başkanken “kiraya” çıktı!

Ve oraya bir külliye yaptırıp, yine halkın hizmetine sunmak için proje yaptırıp, inşaatına başladı.

Konumuz bu gün, henüz Mustafa Bozbey değil...

Bu da yetmedi, Haşim İşcan ve Ahmet Vefik Paşa'dan sonra Bursa için son yüz yıl adına en hayırlı, en milliyetçi bir çalışmaya daha imza atıp, Merkez Bankası, Kızılay gibi beton yığınlarını kaldırtıp, "hanlar bölgesini" bölge esnafı ve Bursalılar için açarak, kent turizmine ve estetiğine inanılmaz, inanılmaz bir hizmet sağladı.

Akıyla, bilgisiyle, becerisiyle, cesaretiyle bizlere sunduğu diğer hizmetlerin konusu da bu gün değil...

Yaşam boyunca hatırlanıp, anlatılacak bir süreç!

Ha bu arada, "Şadi" dedik de...

Soy adı "18" civarında olduğu konuşulan doğu kökenli, Gemlik'te yaşayan bir ailenin en büyük mensubu Şadi'nin elini sıkarken ucunda konik bir metal parça bulunan tek sıkımlık bir aparat sıkıştırıp, gerideki 17 kardeşimden birini feda ederek "öperim seni" demiş!

Şadi de bunun üzerine kuyruğu sıkıştırıp, moralini düzeltmek için yine Artvin'e, Hopa'ya filan boğa güreşlerini izlemeye koşmuş.

Sözde, oralarda kentsel bir şeyler mi şey edecekmiş ne?!

Şadi, 6 bin nüfuslu bir yerden kentsel olarak ne şey edeceksin ki, buradan kalkıp egonu tatmin etmek üzere üstelik de belediye bütçesini kullanarak oralara şey için gidiyorsun?

Şeyini şey ederler de şeyini anlayamazsın bak!

Ayrıca hayatta hiçbir şey için şey yapmaya gerek yok!

Dal sarkar kartal kalkar Şadi, kartal kalkar dal sarkar!

Aslında tüm mesele şu:

“Bu duvarı badanayalım mı yoksa badanamayalım mı?”

Çabuk işine gön bakiim, gezip durma oralarda hadi!

Hoş, tüm bunlar da ayrı birer yazı konusu lakin, mevcut ama arka koltuktan “Kermit” misali gülümseyen CHP Bursa İl Başkanı apartman yöneticisi Nihat Yeşiltaş, yanındaki CHP İlçe Başkanı Özgür Şahin ve sağ tarafındaki ismi şimdilik adı bende saklı ve kadrajıma girmiş kabak kafalı adamın orada ne işi var?

Nihat, kullandığın arabayı kim verdi gülüm daha en baştan beri, şöforunu, yakıtını kim verdi ve hala veriyor?

Nasıl bir solcu ve halkçısın sen de?

Ve Şadi yeni porselen dişlerini göstermek istercesine habire niye gülüp duruyor?

Bazı erkekler vardır dünyada, henüz “31’e” kadar sayamadan mutlu olurlar!

Şu anda görünen tablo o ki, Şadi daha “1-2-3” bile diyemeden mutlulukta zirvanaya pardon, Zigana’ya ulaşmış durumda!

Eğer bu kafayla devam ederse henüz 10’a bile varamadan patlar ve ortalık berbat olur!

Bence dediğim gibi, sürekli Artvin’e boğa güreşlerini izlemeye ya da hala Aydınlar Kiraathanesi’nde İskambil oynamak için gitmeyi bıraksın da işine baksın!

Gerekirse ben bir 52'lik deste yollarım kendisine.

Acık "halkçı" olsun.

Mesela belediye personeline belli saatlerde "çay içme" sınırını ya da daha önce 25 kuruş olan çay fişini 3 liraya çıkarmayı bıraksın; acık porselen dişlerini değil, kafayı çalıştırsın!

Osmangazi Belediye Başkanı Erkan Aydın'ın tavırlarından ders alsın biraz.

Kendi her gelen misafirine içecek bir şeyler ikram ederken, Artvin'de milletin sofrasından bedavaya yiyip içerken örneğin, bir daire müdürünün bunu yapmasına engel olmasın!

Tasarruf, personelin içeceği ya da misafirlerine ikram edeceği 3 kuruşluk çayla değil, orada dönen "avanta" işlerinin önünü kesmekle olur!

Bilmiyorsa, ücretsiz olarak mesela bana danışsın!

Kendi kurduğu şirketi idare edemeyip, dünya kadar borçla profesyonel idarecilere devreden Şadi bu kafayla değil belediyeyi yönetmeyi, üç tane boğayı bile güdemez!

Ayrıca, Gürcüleri bilemem de "kamçı", biz Türklerde "sığır s.kinden" yapılır...

Ve eyerin arkasına bir şaklatıldığında canı yanan o at öylesine koşmaya başlar ki, soluğu Ardanuç'ta alır!

İlaveten, baktım ki, ortağı olduğu şirketteki hisseleri oğlunun ve başka birinin üzerine devredilmiş ve hala Nilüfer Belediyesi'ne fatura kesmeyi sürdürüyor!

Sen nasıl bir solcusun böyle Şadi?!.

Nasıl bir halkçısın?

Yıllardır Yüksel Baysal'ın kankası BUPAR Erdal'a nasıl para verirsin?

O Yüksel Baysal ki, benim O'na sahte kitap satan en yakınının bile reddetmesine rağmen, ricası üzerine bağışladığım 3-5 bin gerçek kitabı sözde "kütüphane açmak" bahanesiyle Nilüfer Belediyesine bağışlayarak (!) oradan kütüphane bilmem şeysi Zeynep marifetiyle, dönemin parasıyla 20 milyar indiren bir şahıstır!

Daha pek çok ayrıntıyı yazayım mı Şadi?

Şadi...

Önce kendine gel, sonra bana da gelirsin!

Ve şimdi "Sen de herkes gibisin"!..

O gün, tarihi eski binalardaki önemli tüm bölümleri ziyaret ettik.

Özel Kalem'den girip, sağdaki harika işlemeli masayı seyrettik, eğer İlhan Özer geçmişte değiştirmediyse (!) duvarlardaki orijinal eski tabloları, Alinur Aktaş'ın daha önce kullandığı ofiste bulunan ve bünyesinde yine tarihi bir pikapla, radyo barındıran, kendine ait olduğu halde evine götürmeyip, orada bıraktığı, evvelden yazarınıza bir taş plaktan Zeki Müren'in hançeresinden çıkan nağmeler dinlettiği müzik setini inceledik...

Sonra en son 1938'deki son ziyaretinde Mustafa Kemal'in vals yaptığı salona geçip, o mekanda muhtemelen ikinci kez Hammamizade İsmail Dede Efendi'ni bestelediği "Yine Bir Gülnihal" isimli eseri cep telefonumuzdan çalarak arkadaşım ile dans ettik.

Eskileri yad ettik.

Ardından önce Eski Başkan Alinur Aktaş'ı arayıp, bizlere şu ana dek kattıkları için teşekkür ettim.

Mesela, yıllardır pejmürde bir vaziyette olan o binayı da restore ettiren "Güzel Başkan Alinur Aktaş'tır"...

Ve gönlümün başkanı Alinur Aktaş'a "Bundan sonraki başarılarının da daim olması" dileklerimi ilettim.

Ardından yeni Başkan Mustafa Bozbey'i arayıp, kapısında her gün bir şeyler istemek için sıra bekleyen binlerce insanın fevkinde Mart ayından beri ilk defa tebrik edip, başarılar diledim.

Sevmiyorum yanlarına gitmeyi!

Sanki biraz egom şişik, itiraf ediyorum:

"2222'ye mesaj gönderiyorum, onlar bana geliyorlar!.."

Vedat Kantar ya da Balıkçı Reşat gibi gibi kimi tipler "para" biriktirmeyi seçer.

Kimileriye, benim gibi "insan" biriktirmeyi!

En büyük zenginlik insandadır çünkü!

Fakat şunu da paylaşmalı ve sizlere de önermeliyim ki, çok fazla insan sevmiyorum artık!

Niteliksiz kalabalıklardansa, nitelikli yalnızlıklarımı daha çok seviyorum!

